

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

ARREST

**nr. 123.162 van 22 september 2003
in de zaak A. 124.230/XIV-10.933.**

In zake : XXX,
 2140 ANTWERPEN,

wonende te

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

22

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Algerijnse nationaliteit, op 15 juli 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 28 mei 2002 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Tweede Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd hem als vluchteling te erkennen;

Gelet op de beschikking van 25 juli 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende
bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot
het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur
R. VANDER ELSTRAETEN, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 22 april 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 september 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. van LITH de JEUDE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegrondheid van het beroep.

1.1.1. Overwegende dat in het eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, verzoeker laat gelden dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is, dat verwezen wordt naar het niet indienen van een beroep bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen door zijn broer, terwijl dit wel gebeurde, zij het laatsttijdig, dat verwezen wordt naar tegenstrijdige verklaringen tussen de broers onder meer omtrent “appellants verblijfplaatsen in Algerije voor zijn vertrek naar het buitenland” terwijl zijn broer F. niets nuttigs kan verklaard hebben over zijn verblijfplaats voor zijn vertrek, aangezien hij dan al in België was, dat hem wordt verweten dat hij de oproepingsbrief van de gendarmerie niet onmiddellijk heeft voorgelegd en dat de oproeping onvolledig is naar de vorm terwijl hieruit enkel blijkt dat hij zich snel uit de voeten heeft gemaakt en er niet aan gedacht heeft voor hij Algerije verliet een heel dossier op te stellen, dat voldoende uit de verleden feiten en ook uit een evaluatie ex nunc blijkt dat hij recht heeft op erkenning en bescherming als vluchteling in de zin van de Conventie van Genève;

1.1.2. Overwegende dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen niet van toepassing is op de beslissingen van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, dat een administratief rechtscollege is; dat het eerste middel niet ontvankelijk is;

1.2.1. Overwegende dat in het tweede middel verzoeker laat gelden dat de bestreden beslissing genomen is met miskenning van het hoorrecht, doordat hem wordt verweten dat hij niet aanwezig was op de hoorzitting terwijl hij geen oproeping heeft gekregen, aangezien hij woonplaats had gekozen bij zijn toenmalige raadsman en deze hem niet verwittigd heeft;

1.2.2. Overwegende dat verzoeker niet betwist dat hij regelmatig werd opgeroepen voor de zitting; dat, indien hij op de zitting niet aanwezig was, hij zulks uitsluitend moet wijten aan zijn toenmalige raadsman, die heeft nagelaten hem te verwittigen; dat het algemeen beginsel in verband met de eerbiediging van de rechten van verdediging, geenszins inhoudt dat een vreemdeling, die niet verschijnt hoewel hij regelmatig was uitgenodigd, alsnog een tweede maal door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen zou moeten worden opgeroepen; dat het tweede middel niet gegrond is;

2. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig september tweeduizend en drie, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.